

การพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
THE DEVELOPMENT OF PROPOSAL WRITING ABILITY OF CURRICULUM AND
INSTRUCTION GRADUATE STUDENTS USING PARTICIPATORY LEARNING

สมเกียรติ ทานอก

SOMKIAT TANOK

สมบูรณ์ ตันยะ

SOMBOON TANYA

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY

จังหวัดนครราชสีมา

NAKHON RATCHASIMA

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 2) ศึกษาคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน รหัสวิชา 102681 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ แบบประเมินคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิง คือการทดสอบค่าที (T-test for dependent sample)

ผลการวิจัย มีดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 29.27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.17 หลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 32.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.83 ซึ่งมีผลต่างหรือความก้าวหน้าเท่ากับ 3.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.67 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรและการสอนเมื่อได้รับ

การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 สามารถจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และอยู่ในระดับดี จำนวน 11 คน และ 3) ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์, การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ABSTRACT

The aimed of this classroom action research were to study 1) knowledge and understanding about proposal writing before and after using participatory learning, 2) proposal writing quality, and 3) participatory learning satisfaction. The sample were 30 graduate students, program in curriculum and instruction, who enrolled the independent study for curriculum and instruction subject in the first semester of 2011 academic year of Nakhon Ratchasima Rajabhat University. The research instrument included participatory learning plan, proposal writing ability test, proposal writing evaluation form and participatory learning satisfaction questionnaire. The data was analyzed by percentage (%), mean, standard deviation and t-test.

The finding revealed that 1) the knowledge and understanding about proposal writing before using participatory learning was 29.27 average or 73.17%, after participatory learning at 32.33 average or 80.33%, it was found that the gain score at 3.07 or 7.67% and after using participatory learning had statistically significance higher than before at .05 level, 2) the proposal writing quality after using participatory learning in overall was good level, it was found that 19 persons was at the excellent level and 11 persons was at a good one, and 3) the participatory learning satisfaction in overall and item were very satisfied.

Keywords : Proposal writing ability, Participatory learning

บทนำ

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการศึกษาที่ให้ความสำคัญสูงสุดในการเตรียมนักศึกษาให้มีความรู้ และทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยปัญญาโดยใช้กระบวนการวิจัย ดังนั้นหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ทุกหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นระดับมหาบัณฑิตทั้งแผน ก และแผน ข หรือระดับดุษฎีบัณฑิตทั้งแบบ 1 และแบบ 2 จึงมีข้อกำหนดให้นักศึกษาต้องทำการวิจัยที่แสดงถึงความคิดริเริ่มโดยอาจทำในรูปวิทยานิพนธ์หรือโครงการวิจัย ขนาดเล็ก ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากจะวัดจาก ตัวมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตแล้ว ยังต้องวัดจากคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการของวิทยานิพนธ์หรือโครงการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำตามข้อกำหนดของหลักสูตรด้วย (สุวิมล ว่องวานิช และ นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2546)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 เป็นต้นมา ครอบคลุมการจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ในสาขา

วิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาการจัดการ (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2557, น. 7) สำหรับสาขาวิชาการศึกษานั้น ได้เปิดสอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารทางการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ และสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ในทุกสาขาวิชาได้เปิดสอนตามหลักสูตรแบบ ก (2) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดให้เรียนรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้กำหนดแนวปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์ในส่วนที่นักศึกษาต้องเสนอผลงานผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การเสนอขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างย่อวิทยานิพนธ์ การเสนอขอสอบโครงร่างละเอียดวิทยานิพนธ์และการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 เป็นต้นมา ผลการดำเนินการในด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนน้อยที่สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กล่าวคือ ใช้เวลาในการศึกษา 2 ปี แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการศึกษามากกว่า 2 ปี การที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการศึกษามากกว่าแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยพบว่า นักศึกษามีปัญหาอุปสรรคทั้งในขั้นการเสนอขอสอบโครงร่างละเอียดวิทยานิพนธ์ และการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งสาเหตุสำคัญเกิดจากอุปสรรคด้านวิชาการของนักศึกษา กล่าวคือ ยังไม่สามารถเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ได้ และอาจารย์ที่ปรึกษาจำเป็นต้องใช้เวลาในการแก้ไขปรับปรุงโครงร่างให้มีคุณภาพตามเกณฑ์จนสามารถเสนอสอบได้ นอกจากอุปสรรคด้านวิชาการแล้ว ในส่วนอุปสรรคส่วนตัวของนักศึกษาแต่ละคนยังพบว่า นักศึกษามีภาระงานประจำมาก และนักศึกษาส่วนหนึ่งตัดสินใจทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งก่อน (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2557, น. 7)

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่คุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คณะผู้วิจัย ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จึงได้ปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระด้านหลักสูตรและการสอน ให้มีเป้าหมายหลักเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ และส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อีกขึ้น อันจะทำให้นักศึกษาเกิดการสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ต่อไป จากการปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการสอนต้องการทราบว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่พัฒนาขึ้นจะทำให้ นักศึกษามีความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นอย่างไร โดยพิจารณาจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาจัดทำขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษารุ่นต่อ ๆ ไป รวมทั้งสามารถขยายผลไปยังนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ อันจะส่งผลให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์และสำเร็จการศึกษาตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. เพื่อศึกษาคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบผลของการพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งสามารถขยายผลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาได้ และอาจเป็นแนวทางให้สาขาวิชาอื่นๆ นำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความสามารถทำวิทยานิพนธ์และสำเร็จการศึกษาตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2561)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดของเครื่องมือแต่ละชนิด มีดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะและโครงสร้างตามที่กำหนดในรายละเอียดรายวิชาตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.3) รายละเอียดของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ และผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ดังนี้

2.1.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยร่างรายละเอียดรายวิชา (มคอ. 3) ในหมวดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกำหนดของหลักสูตร ยกเว้น หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล ผู้วิจัยและนักศึกษาได้ออกแบบกิจกรรมการสอนร่วมกัน ในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอน

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.สมพงษ์ สิงหะพล รศ.สิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์ และ ดร.สิรินาถ จงกลกลาง เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแผนการจัดการเรียนรู้

3) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

2.1.2 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยใช้แนวคิดการมีส่วนร่วม โดยให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะหมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล ซึ่งมีการดำเนินการและผลการดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้วิจัยสำรวจความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ซึ่งเคยเรียนวิชาเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษามาแล้วหลายรายวิชา ได้แก่ วิทยานิพนธ์ การวิจัยทางการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีการเรียนรู้และการเรียนการสอน การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม แห่งการเรียนรู้ และสถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา โดยใช้แบบสำรวจการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ จากการสำรวจในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอนจากนักศึกษาที่เข้าเรียนในวันนั้น จำนวน 26 คน พบว่า นักศึกษาประเมินตนเองว่ายังไม่สามารถเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ในหัวข้อต่าง ๆ มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การวิเคราะห์ข้อมูล (20 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (12 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง การดำเนินการทดลอง/การเก็บรวบรวมข้อมูล กรอบแนวคิดในการวิจัย และความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (10 คน)

3) จากผลการสำรวจที่ได้ ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักศึกษา จำนวน 5 กลุ่ม ช่วยกันพิจารณาว่าจะใช้วิธีการใดบ้างในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ ซึ่งผลการพิจารณาพบว่า มีวิธีการที่ควรใช้พัฒนา 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 นักศึกษาศึกษาเอกสาร ตำรา หรือตัวอย่างวิทยานิพนธ์ ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล โดยใช้พัฒนาในหัวข้อ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดในการวิจัย และการดำเนินการทดลอง รูปแบบที่ 2 นักศึกษาร่วมกันศึกษาเอกสาร ตำรา หรือตัวอย่างวิทยานิพนธ์เป็นกลุ่มย่อยแล้วนำเสนอต่อชั้นเรียน โดยใช้พัฒนาในหัวข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และแผนปฏิบัติการวิจัย และรูปแบบที่ 3 อาจารย์ผู้สอนหรือวิทยากรบรรยายเพิ่มเติม โดยใช้พัฒนาในหัวข้อเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา จากนั้นร่วมกันสรุปแผนการเรียนการสอน

4) ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปกิจกรรมตลอดภาคเรียนในช่วงสัปดาห์ที่เหลืออยู่ จำนวน 13 สัปดาห์ ได้แผนการเรียนการสอน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการเรียนรู้การสอนรายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ครั้งที่	วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
1	10 ก.ค. 2554	อาจารย์ผู้สอนและวิทยากรทบทวนความรู้การเขียน โครงร่างวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ - ความเป็นและความสำคัญของปัญหา - เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล - การวิเคราะห์ข้อมูล	อาจารย์ผู้สอน/วิทยากร
2	17 ก.ค. 2554	นักศึกษาแต่ละคนศึกษาด้วยตนเองในหัวข้อ - วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง - การดำเนินการทดลอง - กรอบแนวคิดในการวิจัย	นักศึกษา
3	31 ก.ค. 2554	นักศึกษาเข้าร่วมพิธีไหว้ครูระดับบัณฑิตศึกษา	นักศึกษา
4	14 ส.ค. 2554	นักศึกษาแบ่งกลุ่มศึกษาในหัวข้อ - เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง - แผนปฏิบัติการวิจัย	กลุ่มนักศึกษา
5-6	21 ส.ค. 2554 28 ส.ค. 2554	นักศึกษาแต่ละคนปฏิบัติการพัฒนาโครงร่างของ ตนเอง	นักศึกษา
7	4 ก.ย. 2554	นักศึกษาจับคู่ตรวจสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่พัฒนา ขึ้นในชั้นเรียน	นักศึกษา
8-11	11 ก.ย. 2554 18 ก.ย. 2554 25 ก.ย. 2554 2 ต.ค. 2554	ศึกษานำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ของตนเอง โดย มีอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้วิพากษ์ สัปดาห์ละประมาณ 6-8 คน	นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน
12	9 ต.ค. 2554	ตรวจสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ/ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	นักศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ /อาจารย์ที่ปรึกษา
13	16 ต.ค. 2554	นักศึกษาแต่ละคนส่งโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อสอบ โครงร่าง	นักศึกษา

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ 2) แบบประเมินคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะ การสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือแต่ละฉบับมีดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ใน 3 ประเด็น คือ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสำรวจและกำหนดปัญหาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนในท้องถิ่น จำนวน 5 ข้อ 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ และ 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการแก้ปัญหาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จำนวน 30

2.2.2 แบบประเมินคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการจำนวน 35 รายการ ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ของโครงร่างวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย สมมุติฐาน การวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล แผนปฏิบัติการวิจัย บรรณานุกรม และอื่น ๆ ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและวัดผลการศึกษา

2.2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการเรียนการสอนในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ชนิดนี้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและวัดผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน คือ ผศ.ดร.กิตติพงษ์ ลีอนาม ผศ.ธนวัฒน์ จิตธนานันท์ และ ดร.ศิริพันธ์ ดิยะวงศ์สุวรรณ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ตามประเด็นที่ต้องการวัด แล้วนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 ทุกข้อ

3. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 (มิถุนายน - ตุลาคม 2554) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในสัปดาห์แรกของการเรียนการสอน

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จำนวน 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน รวมทั้งสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3.4 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และประเมินคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ คุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย ด้วยการทดสอบค่าที (T-test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (T-test for dependent samples)

4.3 การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน ดังนี้

ช่วงคะแนน	คะแนนร้อยละ	ความหมาย
31.50 – 35.00	90 – 100	ดีมาก
28.00 – 31.49	80 – 89	ดี
24.50 – 27.99	70 – 79	พอใช้
21.00 – 24.49	60 – 69	ปรับปรุง
ต่ำกว่า 21 คะแนน	ต่ำกว่าร้อยละ 60	ปรับปรุงเร่งด่วน

4.4 การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50 หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก
2.51 – 3.50 หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50 หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย
1.00 – 1.50 หมายถึง	นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม หรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงร่างวิทยานิพนธ์

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงร่างวิทยานิพนธ์ วัดจากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอนก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

สภาพการทดลอง	คะแนนเต็ม	n	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนจัดการเรียนรู้	40	30	29.27	3.92	7.59*	.00
หลังจัดการเรียนรู้	40	30	32.33	3.30		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ในภาพรวมของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 29.27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.17 หลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 32.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.83 ซึ่งมีผลต่างหรือความก้าวหน้าเท่ากับ 3.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.67 และเมื่อพิจารณาคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ในรายบุคคลของนักศึกษาสาขาหลักสูตรและการสอนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมพบว่า ก่อนจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนระหว่าง 23 ถึง 35 คะแนน หรือระหว่างร้อยละ 55.50 ถึง 87.50 หลังจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนระหว่าง 62.50 ถึง 92.50 และมีความก้าวหน้าตั้งแต่ 0 ถึง 9 คะแนน หรือระหว่างร้อยละ 0.00 ถึง 22.50 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษามีคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คุณภาพของโครงร่างวิทยานิพนธ์

คุณภาพของโครงร่างวิทยานิพนธ์ วัดได้จากแบบประเมินระดับความถูกต้องเหมาะสมตามส่วนประกอบต่างๆ ของโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 35 รายการ ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ คะแนนเต็ม 35 คะแนน ประเมินจากผู้ประเมิน 2 คน นำมาหาค่าเฉลี่ยคะแนนคุณภาพของโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา แต่ละคนแล้วเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย และระดับคุณภาพโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรและการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ลำดับที่	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1	34	33	33.50	ดีมาก
2	31	31	31.00	ดี
3	30	30	30.00	ดี
4	31	32	31.50	ดีมาก
5	34	33	33.50	ดีมาก
6	30	30	30.00	ดี
7	32	31	31.50	ดีมาก
8	30	31	30.50	ดี
9	32	31	31.50	ดีมาก
10	29	29	29.00	ดี
11	31	32	31.50	ดีมาก
12	32	33	32.50	ดีมาก
13	31	32	31.50	ดีมาก
14	30	31	30.50	ดี
15	32	31	31.50	ดีมาก
16	33	32	32.50	ดีมาก
17	33	32	32.50	ดีมาก
18	29	29	29.00	ดี
19	29	30	29.50	ดี
20	29	30	29.50	ดี
21	31	32	31.50	ดีมาก
22	34	33	33.50	ดีมาก
23	32	31	31.50	ดีมาก
24	32	32	32.00	ดีมาก
25	33	34	33.50	ดีมาก
26	28	29	28.50	ดี

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
27	33	34	33.50	ดีมาก
28	29	30	29.50	ดี
29	32	31	31.50	ดีมาก
30	32	31	31.50	ดีมาก
\bar{x}	31.27	31.33	31.30	ดี
S.D.	1.68	1.37	1.47	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยรายการที่นักศึกษามีความพึงพอใจสูงสุด 3 ลำดับแรก ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้เป็นแรงกระตุ้นให้ท่านมีความพยายามในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์มากขึ้น ($\bar{x} = 4.90$) ได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x} = 4.86$) และได้รับการชี้แจงเป้าหมายของรายวิชาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.76$) ส่วนรายการที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่ำสุด และอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ประกอบด้วย สามารถดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนได้ ($\bar{x} = 4.24$) ได้พยายามดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอน และได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากเพื่อนนักศึกษา ($\bar{x} = 4.28$)

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรและการสอนได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในครั้งนี้ นักศึกษามีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยที่เคยเรียนมาแล้ว ร่วมกับกระบวนการกลุ่มที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมที่นักศึกษาต้องใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นความรู้ สรุปลงเป็นภาษาที่ถ่ายทอดตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการป้อนกลับที่ทำให้นักศึกษาได้ประเมินและตรวจสอบตนเองว่าเข้าใจและรู้เรื่องมากน้อยเพียงใด และเป็นไปตามองค์ประกอบของการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ในขั้นตอนการสะท้อนและอภิปรายรวมทั้งในขั้นตอนของการประยุกต์แนวคิด นักศึกษาได้พัฒนาการสร้างความรู้จากการสรุปที่เป็นความรู้ที่กระจ่างชัดสามารถนำไปใช้ได้ ดังจะเห็นได้จากผลงานการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระดับดีมากของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆ เรื่อง ที่พบในลักษณะเดียวกันว่า การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น ญาณัญญา ศิริภักตร์ธาดา (2553) จิราภรณ์ ชูวงศ์ และ ปฎิญา ก้องสกุล (2555) นิภา กิมสูงเนิน (2557) อานนท์ พึ่งสาย และ ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2557)

2. ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหรือมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า

ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนมากมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยรายการที่นักศึกษามีความพึงพอใจสูงสุด 3 ลำดับแรก ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้เป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายามในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์มากขึ้น รวมทั้งได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาได้รับการชี้แจงเป้าหมายของรายวิชาอย่างชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษากำลังอยู่ในขั้นตอนที่จะเสนอเพื่อสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามกำหนดในแผนการศึกษาของหลักสูตร ทำให้เกิดแรงกระตุ้นที่สำคัญในการอยากสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา และในการจัดการเรียนการสอนได้มีอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนให้คำชี้แนะอย่างต่อเนื่อง ส่วนรายการที่นักศึกษาไม่มีความพึงพอใจต่ำกว่ารายการอื่น ๆ ได้แก่ ความสามารถในการดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ รวมทั้งความพยายามดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอน และการได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากเพื่อนนักศึกษา ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าวตรงกับสถานการณ์จริง อาจเนื่องมาจากความพร้อมของนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาภาคพิเศษ ซึ่งมีภาระงานสอนประจำทุกวันในเวลาราชการ ทำให้การดำเนินการตามแผนที่ต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทำได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร และนักศึกษาแต่ละคนต่างมุ่งที่จะพัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์ของตน ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือเพื่อน ๆ ได้มากนัก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ควรมีการวางแผนหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจัดสรรเวลาให้กับนักศึกษามีการค้นคว้าในชั่วโมงเรียน และทำงานในประเด็นที่กำลังศึกษาให้สำเร็จภายในชั่วโมงเรียนให้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในเนื้อหาอื่น ๆ โดยเน้นรายวิชาที่ต่อเนื่องจากรายวิชาที่นักศึกษามีประสบการณ์แล้ว

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อจะได้ทราบผลของปัจจัยนั้น ๆ อันจะนำมาช่วยกันวางแผนให้นักศึกษามีความสามารถในการเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์รวมทั้งรายงานการวิจัยต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และสนับสนุนจากบุคคลหลายฝ่าย ประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ รศ.ดร.สมพงษ์ สิงหะพล, รศ.สิทธิศักดิ์ จุลศิริพงษ์, ผศ.ดร.สิรินาถ จงกลกลาง, ผศ.ดร.กิติพงษ์ ลีอนาม, ผศ.ธนวัฒน์ อธิธนานันท์ และ ดร.ศิริพันธ์ ดิยะวงศ์สุวรรณ ที่ได้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะในการปรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2) สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่สนับสนุนงบประมาณในการวิจัย จำนวน 30,000 บาท และ 3) นักศึกษาสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ได้ร่วมกันออกแบบแผนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งคณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยเรื่องนี้จะประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ ชวงค์ และ ปริญญา ก้องสกุล. (2555). “ผลของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูงและการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุโรคความดันโลหิตสูงในชมรมผู้สูงอายุ เขตอำเภอเมืองจังหวัดตรัง”. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 6(2), 30-37.
- ญาณัญญา ศิรภัทร์ธาดา. (2553). *การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาดโดยการสอนแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพมหานคร : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นิภา กิมสูงเนิน. (2557). “ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต”. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*, 8(2), 56-69.
- บัณฑิตวิทยาลัย. (2557). *รายงานประจำปี บัณฑิตวิทยาลัย 2557*. นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. *ระบบบริการการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561, จาก http://reg.nrru.ac.th /registrar/teach_browse.asp?cmd=1&classid=495007&classacadyear=&avs664690041=682
- สุวิมล ว่องวานิช และ นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). *แนวทางการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ พึ่งสาย และต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล. (2557). “ผลของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 6(1), 233-254.

ผู้เขียนบทความ

ดร.สมเกียรติ ทานอก

อาจารย์ ดร. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

E-mail: skiattanok@gmail.com,

s_kiat_t@hotmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญรณ์ ตันยะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

E-mail: somboon_tanya@hotmail.com

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

เลขที่ 340 ถนนสุนทรารายณ์ ตำบลในเมือง

อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000